

32003R1383

L 196/7

URADNI LIST EVROPSKE UNIJE

2.8.2003

UREDBA SVETA (ES) št. 1383/2003**z dne 22. julija 2003****o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

pravice intelektualne lastnine, ki se izvaža, ponovno izvaža ali zapušča carinsko območje Skupnosti.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 133 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za izboljšanje delovanja sistema v zvezi z vnosom blaga, ki krši določene pravice intelektualne lastnine, v Skupnost in njegovim izvozom in ponovnim izvozom iz Skupnosti, ki je bil uveden z Uredbo Sveta (ES) št. 3295/94 z dne 22. decembra 1994 o ukrepih za prepoved sprostitev ponarejenega in piratskega blaga v prosti promet, izvoz, ponovni izvoz ali za uvedbo odložnega postopka ⁽¹⁾, je treba oblikovati zaključke iz izkušenj, pridobljenih iz njegove uporabe. Zaradi jasnosti je treba Uredbo (ES) št. 3295/94 razveljaviti in nadomestiti.
- (2) Trženje ponarejenega in piratskega blaga ter v resnici vsega blaga, ki krši pravice intelektualne lastnine, povzroča znatno škodo proizvajalcem in trgovcem, ki se ravnajo po zakonu, in imetnikom pravic, ter zavaja in v nekaterih primerih ogroža zdravje in varnost potrošnikov. Kolikor mogoče si je treba prizadevati, da tako blago ne bi doseglo tržišča, ter sprejeti ukrepe, ki bodo učinkovito opravili s to nezakonito dejavnostjo, ne da bi pri tem ovirali svobodo zakonite trgovine. Ta cilj je v skladu s prizadevanji, ki potekajo na mednarodni ravni.
- (3) Kadar ponarejeno blago, piratsko blago in nasploh blago, ki krši kako pravico intelektualne lastnine, izvira ali prihaja iz tretjih držav, je treba prepovedati njegov vnos na carinsko območje Skupnosti, kar vključuje pretovarjanje, sprostitev v prosti promet v Skupnosti, uvedbo odložnega postopka in vnos v prosto cono ali skladišče, ter vzpostaviti postopek, po katerem bodo carinski organi lahko čim bolj učinkovito uveljavili to prepoved.
- (4) Carinski organi morajo tudi imeti možnost ukrepati zoper ponarejeno blago, piratsko blago in blago, ki krši določene

- (5) Ukrepanje carinskih organov mora, za obdobje, ki je potrebno za določitev, ali je sumljivo blago v resnici ponarejeno blago, piratsko blago ali blago, ki krši določene pravice intelektualne lastnine, obsegati bodisi zadržanje sprostitev v prosti promet, izvoz in ponovni izvoz bodisi, v primeru blaga, glede katerega je bil uveden odložni postopek, ki je bilo vneseno v prosto cono ali prosto skladišče, ki se ponovno izvaža po uradnem obvestilu, vnaša v carinsko območje ali to območje zapušča, zadržanje tega blaga.
- (6) Podatke v zahtevi za ukrepanje, kot sta denimo čas veljavnosti in oblika, je treba opredeliti in uskladiti v vseh državah članicah. Enako se uporablja za pogoje, ki veljajo za sprejemanje zahtev s strani carinskih organov, in za službo, ki je pristojna za to, da jih prejme, obdela in registrira.
- (7) Države članice morajo imeti možnost, da tudi pred tem, ko je zahteva vložena ali odobrena, zadržijo zadevno blago za določeno obdobje, v katerem lahko imetniki pravic vložijo pri carinskih organih zahtevo za ukrepanje.
- (8) Postopek, sprožen zato, da se ugotovi, ali je bila pravica intelektualne lastnine kršena po nacionalnem pravu, se vodi z upoštevanjem meril, uporabljenih zato, da se ugotovi, ali blago, proizvedeno v tej državi članici, krši pravice intelektualne lastnine. Ta uredba ne vpliva na določbe držav članic glede pristojnosti sodišč ali sodnih postopkov.
- (9) Da bi uporabo te uredbe olajšali tako za carinske uprave kot za imetnike pravic, je treba predvideti tudi bolj fleksibilen postopek, po katerem bo možno blago, ki krši določene pravice intelektualne lastnine, uničiti, ne da bi bilo treba pri tem sprožiti postopek za ugotovitev tega, ali je bila pravica intelektualne lastnine kršena po nacionalnem pravu.
- (10) Določiti je treba ukrepe, ki bi se uporabljali za blago, glede katerega je ugotovljeno, da je bodisi ponarejeno ali piratsko bodisi da v splošnem krši nekatere pravice intelektualne lastnine. Ti ukrepi naj ne le odvzamejo ekonomske koristi poslov tistim, ki so odgovorni za trgovanje s takšnim blagom, in jih kaznujejo, temveč tudi učinkovito odvrtaajo od nadaljnjih tovrstnih poslov.

⁽¹⁾ UL L 341, 30.12.1994, str. 8. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 1).

- (11) Da bi se izognili motnjam pri carinjenju blaga, ki ga vsebuje osebna prtljaga potnikov, je primerno iz področja uporabe te uredbe izključiti blago, ki je lahko bodisi ponarejeno ali piratsko bodisi lahko krši določene pravice intelektualne lastnine, kadar je uvoženo iz tretjih držav v okviru meja carinskih oprostitev, določenih s pravom Skupnosti, razen če nekateri konkretni znaki ne kažejo na to, da gre za komercialni promet.
- (12) Za kar največjo učinkovitosti te uredbe je pomembno zagotoviti enotno uporabo skupnih predpisov, določenih v njej, in okrepiti medsebojno pomoč med državami članicami ter med državami članicami in Komisijo, še zlasti z uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje ⁽¹⁾.
- (13) Z upoštevanjem med drugim tudi izkušenj, pridobljenih z izvajanjem te uredbe, je treba preučiti možnost razširitve števila pravic intelektualne lastnine, ki jih ureja ta uredba.
- (14) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾.
- (15) Uredba (ES) št. 3295/94 se razveljavi –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET IN PODROČJE UPORABE

Člen 1

1. Ta uredba določa pogoje, pod katerimi lahko carinski organi ukrepajo, kadar glede blaga v naslednjih situacijah obstaja sum, da krši pravico intelektualne lastnine:

- (a) kadar je sproščeno v prosti promet, izvoz ali ponovni izvoz v skladu s členom 61 Uredbe Sveta (ES) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽³⁾;

⁽¹⁾ UL L 82, 22.3.1997, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 807/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 36).

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽³⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 311, 12.12.2000, str. 17).

- (b) kadar je najdeno med pregledi blaga, ki je v skladu s členoma 37 in 183 Uredbe (EGS) št. 2913/92 vneseno na carinsko območje Skupnosti ali ga zapušča, ki je v skladu s členom 84(1)(a) navedene uredbe v odložnem postopku, v skladu s členom 182(2) navedene uredbe v postopku ponovnega izvoza po uradnem obvestilu ali v skladu s členom 166 navedene uredbe v prosti coni ali prostem skladišču.

2. Ta uredba določa tudi ukrepe, ki jih morajo pristojni organi sprejeti, kadar je ugotovljeno, da blago iz odstavka 1 krši pravice intelektualne lastnine.

Člen 2

1. V tej uredbi „blago, ki krši pravico intelektualne lastnine“, pomeni:

- (a) „ponarejeno blago“, in sicer:

- (i) blago, skupaj z embalažo, ki brez dovoljenja nosi blagovno znamko, ki je bodisi enaka blagovni znamki, veljavno registrirani glede istovrstnega blaga, bodisi je v njenih bistvenih lastnostih ni mogoče razlikovati od take blagovne znamke, in ki s tem krši pravice imetnika blagovne znamke po pravu Skupnosti, določene z Uredbo Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o blagovni znamki Skupnosti ⁽⁴⁾, ali po pravu države članice, v kateri je bila vložena zahteva za ukrepanje carinskih organov;

- (ii) vsak simbol blagovne znamke (vključno z logotipom, etiketo, nalepko, brošuro, navodili za uporabo ali garancijskim dokumentom, na katerem je tak simbol), tudi če je postavljen ločeno, pod istimi pogoji kakor blago iz točke (i);

- (iii) embalaže, na katerem so blagovne znamke ponarejenega blaga, postavljene ločeno, pod istimi pogoji kakor blago iz točke (i);

- (b) „piratsko blago“, torej blago, ki je kopija ali ga utelešajo kopije, izdelane brez soglasja bodisi imetnika avtorske ali sorodne pravice ali nosilca pravice iz modela, ne glede na to, ali je registrirana po nacionalnem pravu, bodisi osebe s pooblastilom nosilca pravice v državi izdelave, kadar izdelava teh kopij pomeni kršitev omenjene pravice po Uredbi Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti ⁽⁵⁾ ali po pravu države članice, v kateri je vložena zahteva za carinsko ukrepanje;

⁽⁴⁾ UL L 11, 14.1.1994, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 807/2003.

⁽⁵⁾ UL L 3, 5.1.2002, str. 1.

- (c) blago, ki v državi članici, v kateri je bila vložena zahteva za carinsko ukrepanje, krši:
- (i) patent po pravu te države članice;
 - (ii) dodatni varstveni certifikat, kakršen je določen z Uredbo Sveta (EGS) št. 1768/92 ⁽¹⁾ ali Uredbo (ES) št. 1610/96 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
 - (iii) nacionalno žlahtniteljsko pravico po pravu te države članice ali žlahtniteljsko pravico Skupnosti, kakršna je določena v Uredbi Sveta (ES) št. 2100/94 ⁽³⁾;
 - (iv) označbe porekla ali geografske označbe po pravu te države članice ali po uredbah Sveta (EGS) št. 2081/92 ⁽⁴⁾ in (ES) št. 1493/1999 ⁽⁵⁾;
 - (v) geografska poimenovanja, kakršna so določena v Uredbi Sveta (EGS) št. 1576/89 ⁽⁶⁾.

2. V tej uredbi „imetnik pravice“ pomeni:

- (a) imetnik blagovne znamke, avtorske ali sorodne pravice, pravice iz modela, patenta, dodatnega varstvenega certifikata, žlahtniteljske pravice, zaščitene označbe porekla, zaščitene geografske označbe in bolj splošno vsake pravice iz odstavka 1; ali
- (b) vsaka druga oseba, pooblaščenca za uporabo pravic intelektualne lastnine, navedenih v točki (a), ali predstavnik imetnika pravice ali pooblaščenega uporabnika.

3. Vsak kalup ali matrica, posebej oblikovana ali prilagojena za izdelavo blaga, ki krši pravico intelektualne lastnine, se šteje za tovrstno blago, če uporaba takih kalupov ali matric krši pravice imetnika pravice po pravu Skupnosti ali po pravu države članice, v kateri je bila vložena zahteva za ukrepanje carinskih organov.

Člen 3

1. Ta uredba se ne uporablja za blago, ki nosi blagovno znamko s soglasjem nosilca te blagovne znamke, ali za blago, ki nosi

⁽¹⁾ UL L 182, 2.7.1992, str. 1.

⁽²⁾ UL L 198, 8.8.1996, str. 30.

⁽³⁾ UL L 227, 1.9.1994, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 807/2003.

⁽⁴⁾ UL L 208, 24.7.1992, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003.

⁽⁵⁾ UL L 179, 14.7.1999, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003.

⁽⁶⁾ UL L 160, 12.6.1989, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 3378/94 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 366, 31.12.1994, str. 1).

zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo ali ki je zaščiteno s patentom ali dodatnim varstvenim certifikatom, z avtorsko ali sorodno pravico ali s pravico iz modela ali žlahtniteljsko pravico in ki je bilo izdelano s soglasjem nosilca pravice, a je bilo v eno od situacij iz člena 1(1) postavljeno brez soglasja slednjega.

Nadalje se ne uporablja za blago iz prvega pododstavka, ki je bilo izdelano v skladu z ali je zaščiteno z drugo pravico intelektualne lastnine iz člena 2(1) pod pogoji, drugačnimi od tistih, glede katerih je bil dosežen sporazum z imetnikom pravice.

2. Kadar osebna prtljaga potnikov vsebuje blago nekomercialne narave v mejah carinskih oprostitev in ni konkretnih znakov za to, da bi bilo blago del komercialnega prometa, države članice tako blago štejejo za blago zunaj področja uporabe te uredbe.

POGLAVJE II

ZAHTEVE ZA UKREPANJE CARINSKIH ORGANOV

Oddelek 1

Ukrepi pred zahtevo za ukrepanje carinskih organov

Člen 4

1. Kadar imajo carinski organi pred tem, ko je bila zahteva vložena s strani imetnika pravice ali odobrena, pri ukrepanju v eni od situacij iz člena 1(1) dovolj razlogov za sum, da blago krši pravico intelektualne lastnine, lahko prekinejo sprostitve blaga ali ga zadržijo za obdobje treh delovnih dni od trenutka prejema obvestila s strani imetnika pravice in deklaranta ali imetnika blaga, če sta slednja znana, zato da lahko imetnik pravice vloži zahtevo za ukrepanje v skladu s členom 5.

2. V skladu s pravili, ki veljajo v zadevni državi članici, lahko carinski organi, ne da bi razkrili druge informacije razen dejanskega ali domnevnega števila artiklov in njihove narave ter preden obvestijo imetnika pravice o možni kršitvi, zaprosijo imetnika pravice, da jim predloži vse informacije, ki jih potrebujejo za potrditev suma.

Oddelek 2

Vložitev in obravnava zahtev za carinsko ukrepanje

Člen 5

1. Imetnik pravice lahko v vsaki državi članici v pisni obliki zaprosi pristojni carinski oddelek za ukrepanje carinskih organov, če je blago najdeno v eni od situacij iz člena 1(1) (zahteva za ukrepanje).

2. Vsaka država članica določi carinski oddelek, pristojen za prejemanje in obdelavo zahtev za ukrepanje.

3. Če obstajajo sistemi za elektronsko izmenjavo podatkov, države članice spodbujajo imetnike pravic, naj zahteve vlagajo po elektronski poti.

4. Če je vlagatelj zahteve imetnik blagovne znamke Skupnosti ali pravice iz modela Skupnosti, žlahtniteljske pravice Skupnosti ali označbe porekla ali geografske označbe ali geografskega poimenovanja, zaščitene v Skupnosti, lahko poleg tega, da zahteva ukrepanje carinskih organov v državi članici, v kateri je taka zahteva vložena, zahteva tudi ukrepanje organov ene ali več drugih držav članic.

5. Zahteva za ukrepanje mora biti napisana na obrazcu, določenem v skladu s postopkom iz člena 21(2); vsebovati mora vse podatke, ki so potrebni za to, da carinski organi zlahka prepoznajo zadevno blago, in še zlasti:

- (i) točen in natančen tehnični opis blaga;
- (ii) vse specifične informacije, ki bi jih imetnik pravice utegnil imeti glede vrste ali vzorca goljufije;
- (iii) ime in naslov kontaktne osebe, ki jo imenuje imetnik pravice.

Zahteva za ukrepanje mora vsebovati tudi izjavo, ki jo od vlagatelja zahteva člen 6, in dokazilo o tem, da je vlagatelj imetnik pravice v zvezi z zadevnim blagom.

V situaciji, opisni v odstavku 4, morajo biti v zahtevi za ukrepanje navedeni država članica ali države članice, v katerih se zahteva carinsko ukrepanje, ter imena in naslovi imetnika pravice v vsaki od zadevnih držav članic.

V informacijo je treba posredovati tudi katere koli druge informacije, če so imetniku pravice znane, in sicer:

- (a) vrednost izvirnega blaga pred obdavčitvijo na zakonitem trgu v državi, v kateri je vložena zahteva za ukrepanje;
- (b) kraj, kjer se blago nahaja, ali kraj, kamor naj bi bilo poslano;
- (c) podrobne podatke za identifikacijo pošiljke ali embalaže;
- (d) pričakovani dan prihoda ali odhoda blaga;
- (e) uporabljeno prevozno sredstvo;
- (f) identiteto uvoznika, izvoznika ali imetnika blaga;
- (g) državo ali države proizvodnje in trgovske poti;
- (h) tehnične razlike, če so znane, med avtentičnim in sumljivim blagom.

6. Zahtevati je možno tudi podatke, ki so specifični za vrsto pravice intelektualne lastnine iz zahteve za ukrepanje.

7. Pristojni carinski oddelek po prejemu zahteve za ukrepanje obdela zahtevo in vlagatelja v pisni obliki uradno obvesti v 30 delovnih dneh po njenem prejemu.

Imetniku pravice se ne zaračuna strošek za pokritje upravnih stroškov, ki nastanejo z obravnavo zahteve.

8. Če zahteva ne vsebuje obveznih informacij, naštetih v odstavku 5, se lahko pristojni carinski oddelek odloči, da zahteve za ukrepanje ne obravnava: v tem primeru navede razloge za svojo odločitev in poda informacije o pritožbenem postopku. Zahtevo je možno ponovno vložiti šele tedaj, ko je pravilno izpolnjena.

Člen 6

1. Zahtevam za ukrepanje je treba v skladu z nacionalnim pravom priložiti izjavo imetnika pravice, ki jo je možno podati v pisni ali v elektronski obliki, s katero prevzema odgovornost do oseb, vpletenih v situacijo iz člena 1(1), za primer, da je postopek, sprožen v skladu s členom 9(1), prekinjen zaradi dejanja ali opustitve imetnika pravice, ali če je naknadno ugotovljeno, da zadevno blago ne krši nobene pravice intelektualne lastnine.

Imetnik pravice v tej izjavi poda tudi soglasje, da bo nosil vse stroške, ki v skladu s to uredbo nastanejo pri zadržanju blaga pod carinskim nadzorom v skladu s členom 9 oziroma členom 11.

2. Kadar je zahteva vložena v skladu s členom 5(4), imetnik pravice v izjavi poda soglasje, da bo poskrbel in plačal za vse potrebne prevode; ta izjava velja za vsako državo članico, v kateri se uporablja odločba, s katero se ugodi zahtevi.

Člen 7

Člena 5 in 6 se smiselno uporabljata za zahteve za podaljšanje.

Oddelek 3

Sprejem zahteve za ukrepanje

Člen 8

1. Ko pristojni carinski oddelek ugodi zahtevi za ukrepanje, navede obdobje, v katerem morajo carinski organi ukrepati. Tako obdobje ne sme biti daljše od enega leta. Po izteku zadevnega obdobja lahko oddelek, ki je sprejel prvotno odločitev, na zahtevo imetnika pravice, ki je prej poravnal vse svoje obveznosti v okviru te uredbe, podaljša navedeno obdobje.

Imetnik pravice uradno obvesti pristojni carinski oddelek iz člena 5(2), če njegova pravica ni več veljavno registrirana ali če preneha.

2. Odločba, s katero se ugotovi zahtevi imetnika pravice, se nemudoma pošlje carinskemu uradu države članice ali državam članic, ki bi jih lahko zadevalo blago, za katero se v zahtevi domneva, da krši pravico intelektualne lastnine.

Če se ugotovi zahtevi, vloženi v skladu s členom 5(4), se obdobje, v katerem morajo carinski organi ukrepati, določi v dolžini enega leta; po izteku zadevnega obdobja oddelek, ki je obravnaval prvotno zahtevo, na pisno zahtevo imetnika pravice podaljša navedeno obdobje. Prva alineja člena 250 Uredbe (EGS) št. 2913/92 se smiselno uporablja za odločbo, s katero se ugotovi zahtevi, in za odločbi, s katerima se njena veljavnost podaljša ali razveljavi.

Če se zahtevi za ukrepanje ugotovi, mora vlagatelj poslati to odločbo skupaj s katero koli drugo informacijo in vsemi potrebnimi prevodi pristojnemu carinskemu oddelku države članice ali državam članic, v katerih je vlagatelj zahteval carinsko ukrepanje. Vendar lahko z vlagateljevim privoljenjem odločbo neposredno pošlje tudi carinski oddelek, ki je sprejel odločbo.

Na zahtevo carinskih organov zadevne države članice mora vlagatelj zagotoviti vse dodatne informacije, ki so potrebne za izvršitev odločbe.

3. Obdobje iz drugega pododstavka odstavka 2 teče od dneva sprejetja odločbe, s katero se ugotovi zahtevi. Odločba v prejemnikovi državi članici ne začne veljati, dokler ni poslana v skladu s tretjim pododstavkom odstavka 2 in dokler imetnik pravice ni izpolnil formalnosti iz člena 6.

Odločba se potem nemudoma pošlje nacionalnim carinskim uradom, za katere je verjetno, da bodo obravnavali blago, glede katerega obstaja sum, da krši pravice intelektualne lastnine.

Ta odstavek se smiselno uporablja za odločbo, s katero se podaljša prvotna odločba.

posvetovanju z vlagateljem, ugotovi, da glede blaga v eni od situacij iz člena 1(1) obstaja sum, da krši pravico intelektualne lastnine, ki jo ureja ta uredba, prekine sproščanje blaga ali ga zadrži.

Carinski urad nemudoma obvesti pristojni carinski oddelek, ki je obdelal zahtevo.

2. Pristojni carinski oddelek ali carinski urad iz odstavka 1 obvesti imetnika pravice in deklaranta ali imetnika blaga v smislu člena 38 Uredbe (EGS) št. 2913/92 o svojem ukrepanju; pooblaščen je, da jih uradno obvesti o dejanski ali ocenjeni količini in dejanski ali domnevni naravi blaga, katerega sproščanje je bilo prekinjeno ali ki je bilo zadržano, ne da bi ga pošiljanje teh informacij zavezovalo k temu, da od pristojnega organa zahteva sprejetje vsebinske odločitve.

3. Z namenom ugotoviti, ali je bila pravica intelektualne lastnine kršena po nacionalnem pravu, in v skladu z nacionalnimi predpisi o varstvu osebnih podatkov, trgovskih in industrijskih skrivnosti ter poklicne in upravne tajnosti carinski urad ali oddelek, ki je obdelal zahtevo, obvesti imetnika pravice na njegovo zahtevo in če je znan, o imenih in naslovih prejemnika, pošiljatelja, deklaranta ali imetnika blaga ter o poreklu in provenienci blaga, glede katerega obstaja sum, da krši pravico intelektualne lastnine.

Carinski urad omogoči vlagatelju in osebam, vpletenim v katero koli situacijo iz člena 1(1), da pregledajo blago, katerega sprostitvev je bila prekinjena oziroma je bilo zadržano.

Pri pregledovanju blaga lahko carinski urad vzame vzorce in jih v skladu s predpisi, veljavnimi v zadevni državi članici, preda ali pošlje imetniku pravice na njegovo izrecno zahtevo, in sicer strogo za namene analize in za omogočanje nadaljnega postopka. Če okoliščine to dopuščajo, je treba vzorce po potrebi z upoštevanjem člena 11(1) druga alineja po zaključku tehnične analize in po potrebi pred tem, ko se blago sprosti ali ko se njihovo zadržanje konča, vrniti. Vsaka analiza teh vzorcev se opravi z izključno odgovornostjo imetnika pravice.

Člen 10

POGLAVJE III

POGOJI ZA UKREPANJE CARINSKIH ORGANOV IN ORGANA, PRISTOJNEGA ZA ODLOČANJE O PRIMERU

Člen 9

1. Če carinski urad, ki mu je bila v skladu s členom 8 poslana odločba, s katero se ugotovi zahtevi vlagatelja, po potrebi po

Trenutno veljavna zakonodaja v državi članici, na katere ozemlju se nahaja blago v enem izmed položajev iz člena 1(1), se uporablja pri odločanju o tem, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine po nacionalnem pravu.

Navedena zakonodaja se uporablja tudi za takojšnje uradno obvestilo carinskemu oddelku ali uradu iz člena 9(1) o tem, da je bil sprožen postopek, določen v členu 13, razen če ni postopka sprožil ta oddelek ali urad.

Člen 11

1. Če so carinski organi zadržali blago ali prekinili sproščanje blaga, glede katerega obstaja sum, da krši pravico intelektualne lastnine v eni izmed situacij, ki jih zajema člen 1(1), lahko države članice v skladu s svojim nacionalnim pravom predvidijo poenostavljeni postopek, po katerem lahko carinski organi s soglasjem imetnika pravice tako blago odstopijo v uničenje pod carinskim nadzorom, ne da bi bilo treba pri tem ugotoviti, ali je bila pravica intelektualne lastnine kršena po nacionalnem pravu. Države članice v ta namen v skladu s svojim nacionalnim pravom uporabijo naslednje pogoje:

- da mora imetnik pravice pisno obvestiti carinske organe v roku desetih delovnih dni oziroma v primeru pokvarljivega blaga treh delovnih dni od prejema uradnega obvestila, predvidenega v členu 9, da blago, ki je predmet postopka, krši pravico intelektualne lastnine iz člena 2(1), in predložiti navedenim organom pisno soglasje deklaranta, imetnika ali lastnika blaga o tem, da se da blago uničiti. S soglasjem carinskih organov lahko to informacijo carini neposredno predložijo tudi deklarant, imetnik ali lastnik blaga. Šteje se, da je tako soglasje prejeto, če deklarant, imetnik ali lastnik blaga v predpisanem roku izrecno ne nasprotuje uničenju. Kadar okoliščine to dovoljujejo, je možno ta rok podaljšati za nadaljnjih deset delovnih dni;
- da mora biti uničenje, razen če ni po nacionalnem pravu določeno drugače, opravljeno na stroške in na odgovornost imetnika pravice in da mora biti pred tem sistematično opravljeno jemanje vzorcev, ki jih carinski organi hranijo v takem stanju, da predstavljajo dokaz, sprejemljiv za sodni postopek v državni članici, v kateri bi utegnil biti potreben.

2. V vseh drugih primerih, denimo kadar deklarant, imetnik ali lastnik nasprotuje uničenju blaga ali ga izpodbija, se uporablja postopek, določen v členu 13.

Člen 12

Imetnik pravice, ki prejme podatke, naštete v prvem pododstavku člena 9(3), lahko te informacije uporabi le za namene, opredeljene v členih 10, 11 in 13(1).

Vsaka druga uporaba, ki ni dovoljena po nacionalni zakonodaji države članice, v kateri je prišlo do situacije, lahko na podlagi prava države članice, v kateri se nahaja zadevno blago, sproži civilnopravno odgovornost nosilca pravice in povzroči, da se zahteva za ukrepanje v državni članici, v kateri je prišlo do dogodkov, zadrži za čas veljavnosti do podaljšanja.

Če je to pravilo še naprej kršeno, lahko pristojni carinski oddelek zavrne podaljšanje. V primeru zahteve, kakršna je predvidena v členu 5(4), mora uradno obvestiti tudi druge države članice, navedene na obrazcu.

Člen 13

1. Če v desetih delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila o prekinitvi sproščanja ali zadržanju carinski urad iz člena 9(1) ni bil uradno obveščen o tem, da je bil v skladu s členom 10 sprožen postopek, v katerem naj bi bilo ugotovljeno, ali je pravica intelektualne lastnine po nacionalnem pravu kršena, oziroma če ni prejel soglasja imetnika pravice, predvidenega v členu 11(1), se po izpolnitvi vseh carinskih formalnosti blago sprostí oziroma se njegovo zadržanje konča.

To obdobje se, kadar je to primerno, lahko podaljša za največ 10 delovnih dni.

2. V primeru pokvarljivega blaga, glede katerega obstaja sum, da krši pravico intelektualne lastnine, je obdobje iz odstavka 1 tri delovne dni. Tega obdobja se ne sme podaljšati.

Člen 14

1. V primeru blaga, glede katerega obstaja sum, da krši pravice iz modela, patente, dodatne varstvene certifikate ali žlahtniteljske pravice, lahko deklarant, lastnik, uvoznik, imetnik ali prejemnik dosežejo sprostitev blaga ali konec njihovega zadržanja s polgom varščine, in sicer če:

- (a) je bil carinski urad ali oddelek iz člena 9(1) v skladu s členom 13(1) uradno obveščen, da je bil v roku, predvidenem v členu 13(1), sprožen postopek, v katerem naj bi se ugotovilo, ali je bila po nacionalnem pravu kršena pravica intelektualne lastnine;
- (b) organ, pooblaščen za ta namen, pred iztekom roka, določenega v členu 13(1), ni dovolil previdnostnih ukrepov;
- (c) so bile izpolnjene vse carinske formalnosti.

2. Varščina, predvidena v odstavku 1, mora biti dovolj visoka za zaščito interesov imetnika pravice.

Plačilo varščine ne vpliva na druga pravna sredstva, ki so na voljo imetniku pravice.

Če je bil postopek, v katerem naj bi se ugotovilo, ali je bila po nacionalnem pravu kršena pravica intelektualne lastnine, sprožen drugače kakor na pobudo imetnika pravice iz modela, patenta, dodatnega varstvenega certifikata ali žlahtniteljske pravice, se varščina sprostí, če oseba, ki je sprožila navedeni postopek, ne izvrši svoje pravice, da v 20 delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila o prekinitvi sprostítve ali zadržanju sproži sodni postopek.

Kadar se uporablja drugi pododstavek člena 13(1), se to obdobje lahko podaljša na največ 30 delovnih dni.

Člen 15

Pogoje za hranjenje blaga v času prekinitve sprostitve ali zadržanja določi vsaka država članica; ti pogoji ne smejo povzročiti stroškov carinskim organom.

POGLAVJE IV

**DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA BLAGO, GLEDE
KATEREGA JE UGOTOVLJENO, DA KRŠI PRAVICO
INTELEKTUALNE LASTNINE**

Člen 16

Blago, glede katerega je po zaključku postopka, predvidenega v členu 9, ugotovljeno, da krši pravico intelektualne lastnine, ne sme biti:

- vneseno v carinsko območje Skupnosti,
- sproščeno v prosti promet,
- izneseno iz carinskega območja Skupnosti,
- izvoženo,
- ponovno izvoženo,
- v odložnem postopku ali
- v prosti coni ali prostem skladišču.

Člen 17

1. Brez poseganja v druga pravna sredstva, ki so na voljo imetniku pravice, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, ki pristojnim organom omogočajo:

- (a) da v skladu z ustreznimi predpisi nacionalnega prava uničijo blago, glede katerega je ugotovljeno, da krši pravico intelektualne lastnine, ali ga odstranijo mimo komercialnih kanalov tako, da preprečijo škodo imetniku pravice, in sicer brez kakršnega koli nadomestila in, razen če nacionalna zakonodaja ne določa drugače, brez stroškov za državno blagajno;
- (b) da v zvezi s takim blagom sprejmejo kakršne koli druge ukrepe, ki zadevnim osebam učinkovito odvzemajo ekonomske koristi iz posla.

Razen v izjemnih primerih preprosta odstranitve blagovnih znamk, ki so bile brez dovoljenja pritrjene na ponarejeno blago, ne velja za učinkovito odvzemanje ekonomskih koristi iz posla zadevnim osebam.

2. Blagu, glede katerega je ugotovljeno, da krši pravico intelektualne lastnine, se je možno odpovedati v korist državne blagajne. V tem primeru se uporabi odstavek 1(a).

POGLAVJE V

SANKCIJE

Člen 18

Vsaka država članica uvede sankcije, ki se uporabljajo v primerih kršitve te uredbe. Take sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

POGLAVJE VI

**ODGOVORNOST CARINSKIH ORGANOV IN IMETNIKA
PRAVICE**

Člen 19

1. Razen kadar je tako določeno po pravu države članice, v kateri je vložena zahteva, ali v primeru zahteve iz člena 5(4) po pravu države članice, v kateri carinski urad ne odkrije blaga, ki krši pravico intelektualne lastnine, prejem zahteve imetniku pravice v primeru, da carinski urad takega blaga ne odkrije in je torej sproščeno ali da ni sprejet ukrep za njegovo zadržanje v skladu s členom 9(1), ne daje pravice do nadomestila.

2. Z izvajanjem pristojnosti za boj proti blagu, ki krši pravico intelektualne lastnine, s strani carinskega urada ali drugega zakonito pooblaščenega organa ne nastane odgovornost do oseb, vpletenih v situacije iz člena 1(1), ali oseb, ki jih prizadenejo ukrepi, predvideni v členu 4, za škodo, ki bi jo utrpeli zaradi posega organa, razen če je predvidena po pravu države članice, v kateri je vložena zahteva ali v primeru zahteve po členu 5(4) po pravu države članice, v kateri je nastala izguba ali škoda.

3. Civilnopravno odgovornost imetnika pravice ureja pravo države članice, v kateri se zadevno blago znajde v enem od položajev iz člena 1(1).

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 20

Ukrepi, potrebni za uporabo te uredbe, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 21(2).

Člen 21

1. Komisiji pomaga Odbor za carinski zakonik.
2. Kadar je naveden ta odstavek, se uporabita člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Obdobje, določeno v členu 4(3) Sklepa 1999/468/ES, se določi v dolžni treh mesecev.

Člen 22

Države članice predložijo Komisiji vse ustrezne informacije o uporabi te uredbe.

Komisija te informacije pošlje drugim državam članicam.

Določbe Uredbe (ES) št. 515/97 se smiselno uporabljajo.

Podrobnosti postopka izmenjave informacij se določijo v okviru izvedbenih določb v skladu s postopkom iz člena 21(2).

Člen 23

Komisija na podlagi informacij iz člena 22 letno poroča Svetu o uporabi te uredbe. Temu poročilu je lahko po potrebi priložen predlog za spremembo uredbe.

Člen 24

Uredba (ES) št. 3295/94 se razveljavi s 1. julijem 2004.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo.

Člen 25

Ta uredba začne veljati sedmi dan po dnevu objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. julija 2004.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 22. julija 2003

Za Svet

Predsednik

G. ALEMANNIO